

Sygn. akt III Kow.520/16wz

POSTANOWIENIE

Dnia 23.06.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej w S. – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. - Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanego M. K. s. A.** i G. z d. G., ur. dnia (...) w M., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w M.z dnia 19.11.2015r., sygn. akt II K 59/15 za czyn z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w M. z dnia 26.11.2015r., sygn. akt II K 84/15 PKT I, pkt wł. I za czyn z art.279§1kk, art.190§1kk, art.278§1kk, art.288§1kk na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w M. z dnia 26.11.2015r., sygn. akt II K 84/15 PKT III, pkt wł. III za czyn z art.157§1kk, art.224§2kk, art.226§1kk, art.288§1kk, art.64§1kk na karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§2kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanemu M. K. s. A.;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. K. złożył wniosek o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności. Swój wniosek uzasadnił chęcią podjęcia pracy oraz potrzebą zapewnienia konkubinie niezbędnego wsparcia finansowego. Krytycznie też odnosi się do popełnionych przestępstw i zamierza przestrzegać porządku prawnego, po opuszczeniu zakładu karnego.

Uprawienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył po odbyciu 2/3 części kary tj, w dniu 22.02.2016r. Koniec kary przypada na dzień 14.05.2017r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego z dnia

21.11.2013r. wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym mieszkał wraz z konkubiną, z którą ma córkę. Jednak, w miejscu zamieszkania nie miał dobrej opinii. Nadużywał bowiem alkoholu i utrzymywał kontakty z osobami zdemoralizowanymi.

W tej sytuacji, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Postawa w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie, czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacyjnego stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Administracji AŚ C. wynika, że skazany w toku odbywania kary był 9 razy nagradzany regulaminowo. Mimo uzyskanych nagród postawy skazanego nie można uznać za wyróżniającą. Skazany został był 6-krotnie karany dyscyplinarnie za nieregulaminowe zachowanie wobec przełożonego, nielegalne kontakty, odmowę wykonania polecenia oraz pozytywny wynik na zawartość środków odurzających w moczu ((...), (...)). Popelnione więc przekroczenia dowodzą, że skazany nie w pełni zaakceptował normy i obowiązki jakim został poddany w czasie pobytu w izolacji więziennej.

Skazany w relacjach ze współosadzonymi funkcjonuje prawidłowo, jest zgodny. Wobec przełożonych jest regulaminowy. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Jest chętny do udziału w programach resocjalizacji, uczestniczył w programie w zakresie umiejętności poznawczych pn. Ocal życie oraz w programie w zakresie przeciwdziałania przemocy pn. Silni bez przemocy. Do popelnionych czynów, ma krytyczny stosunek.

Stwierdzić należy, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności jest zmienne, a przez to wymaga dalszego oddziaływania w warunkach izolacji więziennej. Jedynie wyróżniająca się postawa może zasługiwać na warunkowe zwolnienie.

Wskazać trzeba, że skazany nie został sprawdzony w tzw. systemie przepustkowym. Zatem, Administracja jednostki nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu, do tego stopnia, aby umożliwić mu wykazanie iż podczas krótkiego pobytu na wolności jest w stanie przestrzegać zasad porządku prawnego.

W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 19.12.2006r. SA w Krakowie w którym stwierdzono, że bez sprawdzenia zachowania skazanego poza zakładem karnym nie powinno mu udzielać się warunkowego zwolnienia z reszty kary. Podkreślić trzeba, że podobne stanowisko w zakresie konieczności sprawdzenia zachowania skazanego na wolności zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniach: z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzW 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzW 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzW 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzW 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzW 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzW 723/15).

Wskazane w przepisie art.77§1kk okoliczności popełnienia przez skazanego o tyle mają znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide: postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzW 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku wynika, że skazany dopuścił się popełnienia przestępstw z art.279§1kk, art.190§1kk, art.278§1kk, art.288§1kk, art.157§1kk w zw. z art.64§1kk, art.224§2kk i art.226§1kk. Z postanowienia z dnia 11.03.2014r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwo.

Popelnione przestępstwa dowodzą, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszanie porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. Za takim stanowiskiem przemawia także ustalona karalność skazanego. Z informacji z KRK z dnia 16.05.2016r. wynika, że skazany był 8-krotnie karany, w tym 3-krotnie za przestępstwa z groźbą i użyciem przemocy.

Z informacji o pobytach i orzeczeniach z dnia 6.05.2016r. wynika, że skazany jest również recydywistą penitencjarnym. W dniu 31.08.2011r. opuścił bowiem Zakład Karny w K., po uzyskaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Wówczas odbywał karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 430/09 Sądu Rejonowego w M..

Skazany kolejne przestępstwo popełnił w dniu 27.05.2010r. Postanowieniem z dnia 29.08.2013r. Sąd Okręgowy w S. odwołał skazanemu warunkowe zwolnienie. Zatem, zastosowany wobec skazanego środek związany z poddaniem go próbie okazał się nieskuteczny i nie powstrzymał go od dalszego popełniania czynów karalnych. A wobec takiego sprawcy ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna zostać przeprowadzona w sposób szczególnie wnikliwy.

Stwierdzić zatem należy, że okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego z dnia 21.11.2013r. przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego o warunkowe zwolnienie, bowiem wskazują na takie jego cechy osobowości jak skłonności do zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Jedną z okoliczności ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12.01.2005r. sygn. AKzw 1161/04, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22.07.2007r. sygn. AKzw.982/07, Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.10.2012r. w sprawie II AKzw 2047/12, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt, że skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa pomimo uprzedniego warunkowego zwolnienia. To oznacza, że uprzednio ustalona pozytywna prognoza kryminologiczna była nietrafna. Nadto, fakt ten rzutuje na ocenę jego postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Postawa skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (nadużywanie alkoholu, kontakty z osobami zdemoralizowanymi, powrotność do przestępstwa), okolicznościami popełnionych przestępstw oraz nieskutecznością stosowanego w przeszłości środka związanego z poddaniem go próbie.

Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, brak jest w chwili obecnej podstaw do przyjęcia, że mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności skazany będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.